

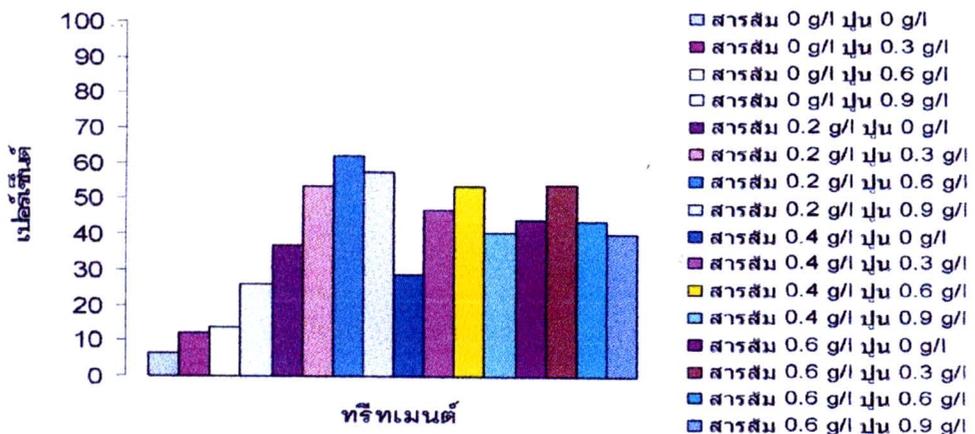
ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการศึกษาประสิทธิภาพการตกตะกอนสาหร่ายคลอเรลลาโดยใช้สารส้มและปูนแคลเซียมคาร์บอเนตที่ระดับความเข้มข้น 0.0, 0.2, 0.4 และ 0.6 กรัมต่อลิตร และ 0.0, 0.3, 0.6 และ 0.9 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ โดยตรวจสอบผลการเจริญเติบโตของสาหร่ายคลอเรลลาจากการขยายหัวเชื้อสาหร่ายที่เก็บในตู้เย็นทุก 7 วัน โดยวัดการเจริญเติบโต ทุก 3 วัน ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพการตกตะกอนสาหร่ายคลอเรลลาโดยใช้สารส้มและปูนแคลเซียมคาร์บอเนต

การทดสอบประสิทธิภาพการตกตะกอนสาหร่ายคลอเรลลาในแต่ละทรีทเมนต์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยทรีทเมนต์ที่ใช้สารส้ม 0.2 กรัม/ลิตร และปูนแคลเซียมคาร์บอเนต 0.6 กรัม/ลิตร จะมีประสิทธิภาพการตกตะกอนสาหร่ายคลอเรลลาได้ดีที่สุดคือ 61.87 ± 3.45 เปอร์เซ็นต์ ส่วนทรีทเมนต์ที่ไม่ใส่สารส้มและปูนแคลเซียมคาร์บอเนต (กลุ่มควบคุม) จะมีประสิทธิภาพการตกตะกอนสาหร่ายคลอเรลลาได้น้อยที่สุดคือ 6.33 ± 1.89 เปอร์เซ็นต์ ดังภาพที่ 3 และ ตารางที่ 3 ซึ่งจะเห็นได้ว่าในกลุ่มที่ไม่ใส่สารส้มและปูนแคลเซียมคาร์บอเนตจะมีประสิทธิภาพการตกตะกอนน้อยกว่ากลุ่มที่ใส่สารส้ม 0.2 กรัม/ลิตร และ ปูนแคลเซียมคาร์บอเนต 0.6 กรัม/ลิตร ประมาณ 10 เท่า

การใช้สารช่วยตกตะกอนสามารถเก็บสาหร่ายให้ได้ความหนาแน่นมากแต่มี ปริมาณน้อย และใช้เวลาน้อยในการเก็บรวบรวมสาหร่ายคลอเรลลาซึ่งช่วยประหยัดพื้นที่ในการเก็บรักษาเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 9 ประสิทธิภาพการตกตะกอนสาหร่ายคลอเรลลาโดยใช้สารส้มและปูนแคลเซียมคาร์บอเนตในระยะเวลา 60 นาที

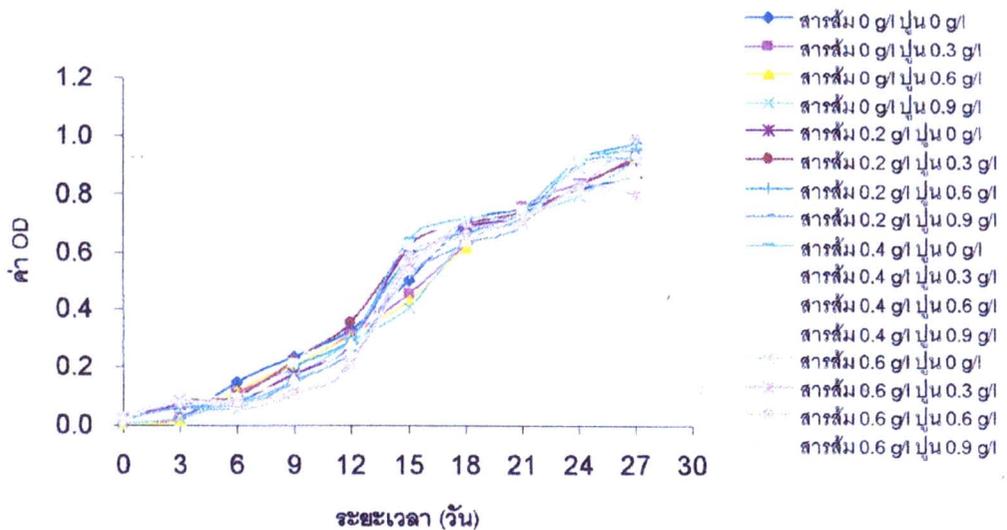
ตารางที่ 3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการตกตะกอนสาหร่ายคลอเรลลาโดยใช้สารส้มและปุ๋ยแคลเซียมคาร์บอเนตในระยะเวลา 60 นาที

		ปุ๋ยขาว (กรัม/ลิตร)			
		0	0.3	0.6	0.9
สารส้ม (กรัม/ลิตร)	0	6.33±1.89 ^{fi}	12.00±1.79 ^{ab}	13.75±8.44 ^{abc}	26.01±3.80 ^{bcd}
	0.2	36.94±7.57 ^{def}	53.53±10.61 ^{igh}	61.87±3.45 ^h	57.53±5.57 ^{gh}
	0.4	28.81±6.73 ^{cde}	46.88±13.96 ^{igh}	53.32±12.24 ^{igh}	40.30±7.27 ^{def}
	0.6	44.15±12.08 ^{sig}	53.81±11.35 ^{igh}	43.73±5.76 ^{sig}	39.88±10.90 ^{def}

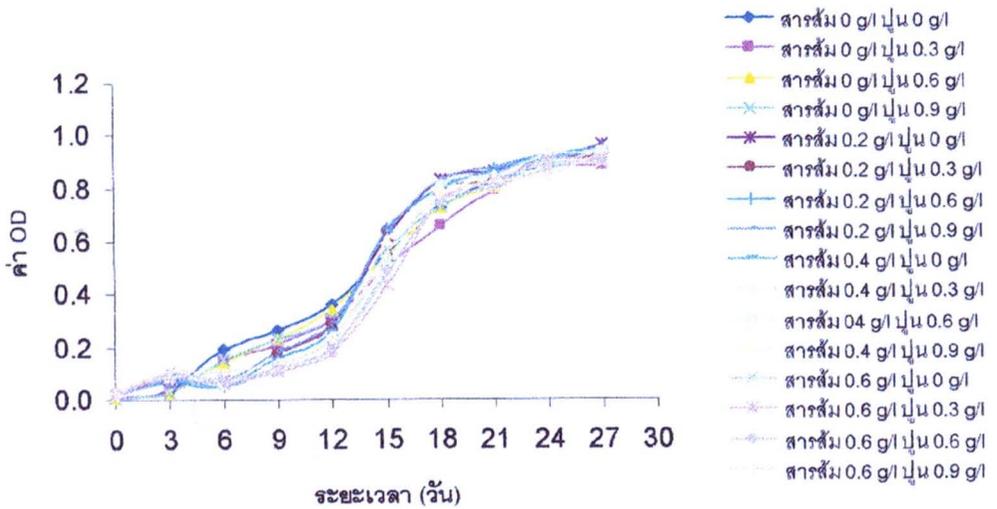
หมายเหตุ อักษรด้านท้ายในแนวดังต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05)

2. ทดสอบการเจริญเติบโตของสาหร่ายที่เก็บในตู้เย็น

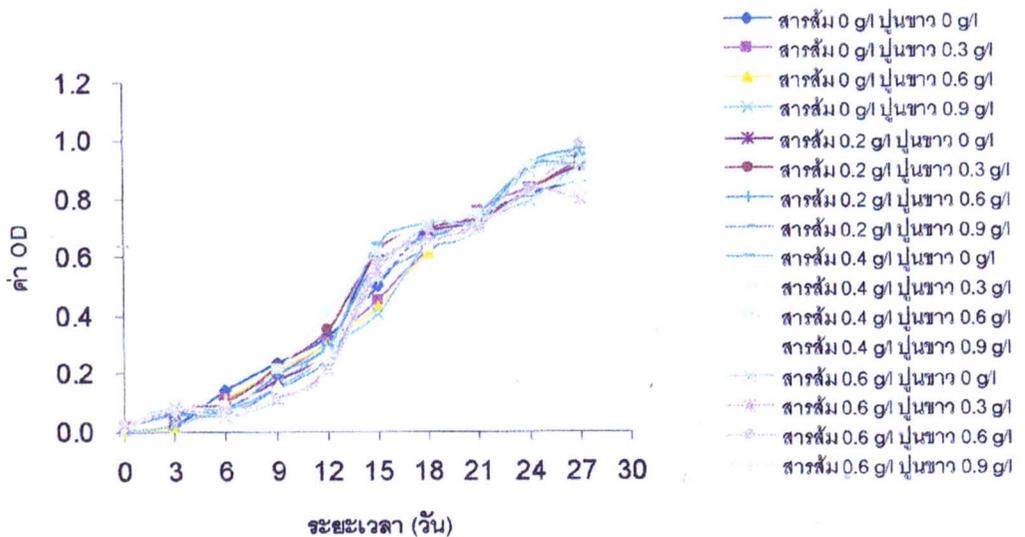
การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่นำมาขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 7, 14, 21, 28, 35, 42 และ 49 วัน พบว่า ทุกทริทเมนต์มีแนวโน้มการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นและมีลักษณะไปทางเดียวกัน (ภาพที่ 10, 11, 12, 13, 14, 15 และ 16)

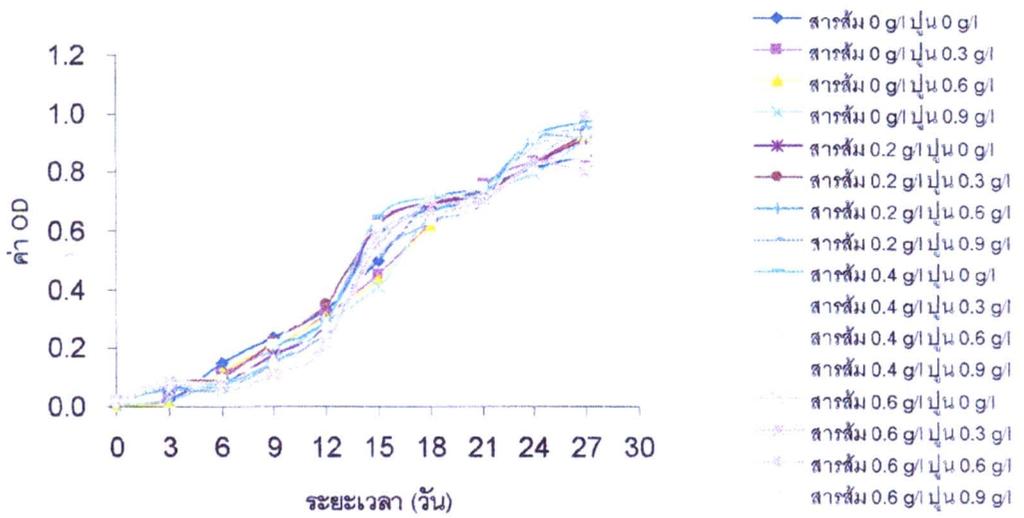
ภาพที่ 10 การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่ขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 7 วัน

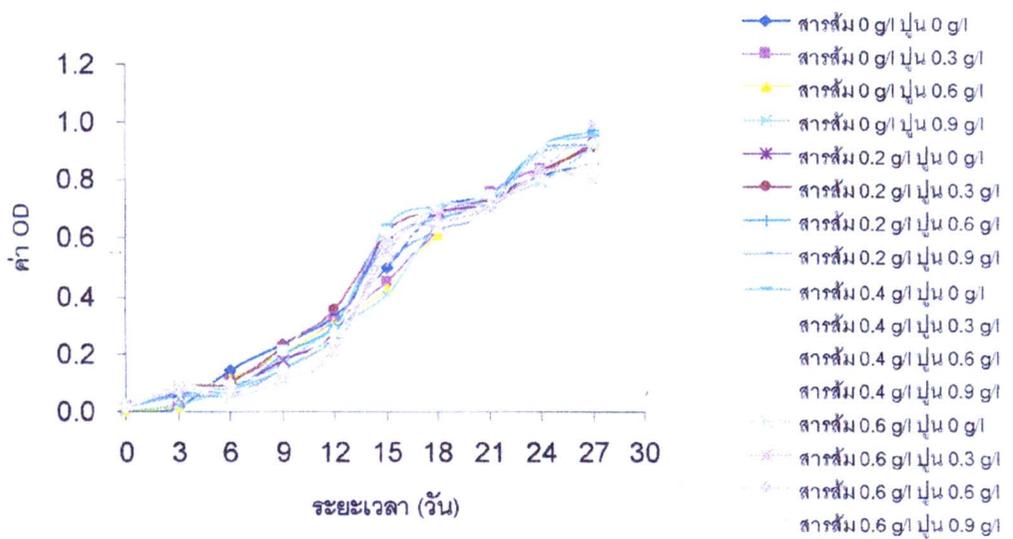
ภาพที่ 11 การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่ขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 14 วัน

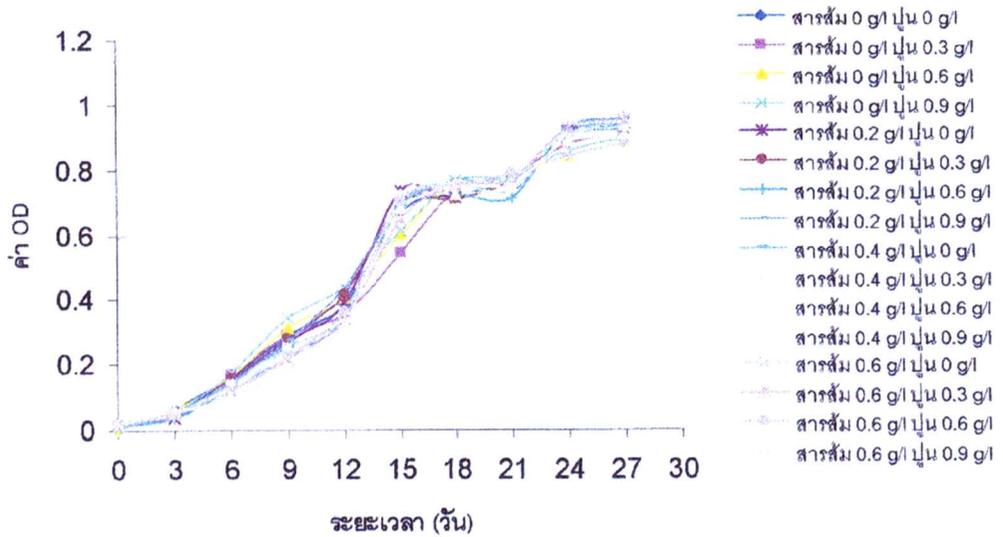
ภาพที่ 12 การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่ขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 21 วัน

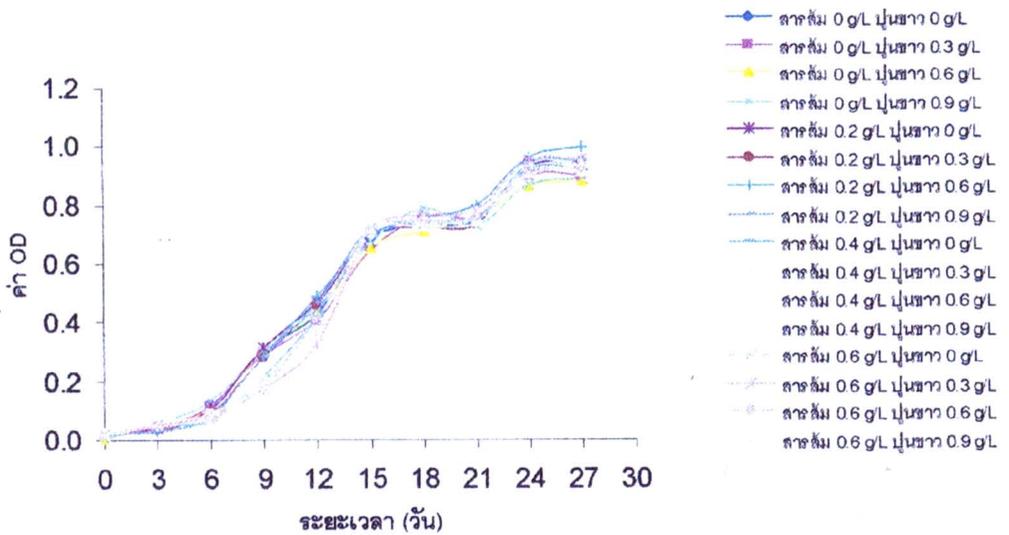
ภาพที่ 13 การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่ขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 28 วัน

ภาพที่ 14 การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่ขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 35 วัน

ภาพที่ 15 การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่ขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 42 วัน

ภาพที่ 16 การเจริญเติบโตของสาหร่ายที่ขยายหัวเชื้อหลังจากเก็บในตู้เย็น 49 วัน

สรุป

ประสิทธิภาพการตกตะกอนสำหรับโคลอยเรลลาในทรีทเมนต์ที่มีความเข้มข้นของสารส้ม 0.2 กรัมต่อลิตรและปูนแคลเซียมคาร์บอเนต 0.6 กรัมต่อลิตร จะมีเปอร์เซ็นต์การตกตะกอนสำหรับโคลอยเรลลาดีที่สุดในที่สุด คือ 61.87 เปอร์เซ็นต์ การทดสอบการเจริญเติบโตของสาหร่ายโคลอยเรลลาที่นำมาขยายหัวเชื้อทุก 7 วัน พบว่า สาหร่ายโคลอยเรลลาสามารถเจริญเติบโตได้ตามปกติ ซึ่งการเก็บรักษาเซลล์โคลอยเรลลาด้วยวิธีนี้สามารถเก็บรักษาเซลล์ได้ไม่น้อยกว่า 49 วัน